

COMUNICADO DEL COMITÉ CLANDESTINO REVOLUCIONARIO INDÍGENA-
COMANDANCIA GENERAL DEL EJÉRCITO ZAPATISTA DE LIBERACIÓN NACIONAL.
MÉXICO.

21 DE DICIEMBRE DEL 2012.

A QUIEN CORRESPONDA:

¿ESCUCHARON?

Es el sonido de su mundo derrumbándose.

Es el del nuestro resurgiendo.

El día que fue el día, era noche.

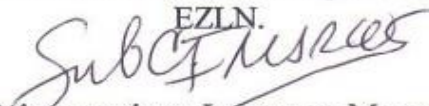
Y noche será el día que será el día.

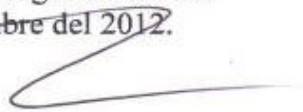
¡DEMOCRACIA!

¡LIBERTAD!

¡JUSTICIA!

Desde las montañas del Sureste Mexicano.
Por el Comité Clandestino Revolucionario Indígena-Comandancia General del

EZLN.

Subcomandante Insurgente Marcos.
México, Diciembre del 2012.

Al poble de Mèxic:

Als pobles i governs del món:

Germans i germanes:

Companys i companyes:

El passat 21 de desembre del 2012, en hores de la matinada, desenes de milers d'indígenes zapatistes ens vam mobilitzar i prendre, pacíficament i en silenci, 5 capitals municipals al sud-oriental estat mexicà de Chiapas.

A les ciutats de Palenque, Altamirano, Las Margaritas, Ocosingo i San Cristóbal de Las Casas, us vàrem mirar i ens vam mirar a nosaltres mateixos en silenci.

No és el nostre un missatge de resignació.

No és de guerra, de mort i destrucció.

El nostre missatge és de lluita i resistència.

Després del Cop d'Estat mediàtic que va encimbellar al poder executiu federal la ignorància mal dissimulada i pitjor maquillada, ens vam fer presents per tal de fer-los saber que si ells no se'n van anar mai, tampoc nosaltres.

Fa sis anys, un segment de la classe política i intel·lectual va sortir a cercar un responsable per a la seva derrota. En aquell temps nosaltres estàvem, a ciutats i comunitats, lluitant per justícia per a un Atenco que no estava aleshores de moda.

En aquell ahir ens van calumniar primer i volgueren fer-nos callar després.

Incapaços i deshonestos per a veure que en sí mateixos tenien i tenen el llevat de llur ruïna, pretengueren fer-nos desaparèixer amb la mentida i el silenci còmplice.

Sis anys després, dues coses resten clares:

Ells no ens necessiten per a fracassar.

Nosaltres no els necessitem a ells per a sobreviure.

Nosaltres, que mai vam marxar encara que així s'hagin entestat en fer-ho creure els mitjans de tot l'espectre, ressorgim com a indígenes zapatistes que som i serem.

En aquests anys ens hem enfortit i hem millorat significativament les nostres condicions de vida. El nostre nivell de vida és superior al de les comunitats indígenes afins als governs en curs, que reben les almoines i les malgasten en alcohol i articles inútils.

Els nostres habitatges es milloren sense fer malbé la Natura tot imposant-li camins que li són aliens.

Als nostres pobles, la terra que abans era per engreixar el bestiar de propietaris i terratinents, ara és per al blat de moro, el fesol i les verdures que il·luminen les nostres taules.

La nostra feina rep la satisfacció doble de proveir-nos d'allò que cal per a viure honradament, i de contribuir en el creixement col·lectiu de les nostres comunitats.

La nostra canalla va a una escola on li ensenyen la seva pròpia història, la de la seva pàtria i la del món, així com les ciències i les tècniques necessàries per a créixer sense deixar de ser indígenes.

Les dones indígenes zapatistes no són venudes com a mercaderies.

Els indígenes priistes venen als nostres hospitals, clíniques i laboratoris perquè en els del govern no n'hi ha de medicines, ni d'aparells, ni de doctors ni personal qualificat.

La nostra cultura floreix, no pas aïllada sinó enriquida pel contacte amb les cultures d'altres pobles de Mèxic i del món.

Governem i ens governem nosaltres mateixos, tot cercant sempre primer l'acord abans que la confrontació.

Tot això s'ha aconseguit no només sense el govern, la classe política i mitjans que els acompanyen, també resistint els seus atacs de tota mena.

Hem demostrat, un cop més, que som els qui som.

Amb el nostre silenci ens hem fet presents.

Ara amb la nostra paraula anunciem que:

Primer.- Reafirmarem i consolidarem la nostra pertinença al Congrés Nacional Indígena, espai de trobada amb els pobles originaris del nostre país.

Segon.- Reprendrem el contacte amb els nostres companys i companyes adherents a la Sisena Declaració de la Selva Lacandona a Mèxic i al món.

Tercer.- Intentarem construir els ponts necessaris cap als moviments socials que han sorgit i sorgiran, no per a dirigir o suplantar, sinó per a aprendre'n, de la seva història, camins i destins.

Per a tot plegat hem aconseguit el suport d'individus i grups a diferents parts de Mèxic, conformats com equips de suport de les comissions sisena i internacional del EZLN, de manera que esdevinguin línies de comunicació entre les bases de suport zapatistes i els individus, grups i col·lectius adherents a la sisena declaració, a Mèxic i al món, que encara mantenen llur convicció i compromís amb la construcció d'una alternativa no institucional d'esquerra.

Quart.- Seguirà la nostra distància crítica davant de la classe política mexicana que, en conjunt, no ha fet més que enriquir-se a costa de les necessitats i les esperances de la gent humil i senzilla.

Cinquè.- Pel que fa als mals governs federals, estatals i municipals, executius, legislatius i judicials, i mitjans que els acompanyen diem el següent:

Els mals governs de tot l'espectre polític, sense cap excepció, han fet tot el possible per destruir-nos, per comprar-nos, per rendir-nos. PRI, PAN, PRD, PVEM, PT, CC i el futur partit de RN, ens han atacat militar, política, social i ideològicament.

Els grans mitjans de comunicació han intentat fer-nos desaparèixer, amb la calúmnia servil i

oportunista primer, amb el silenci murri i còmplice després. Aquells a qui van servir i se'n van nodrir, dels seus diners, ja no hi són. I els qui ara els fan el relleu no duraran més que els seus antecessors.

Com ha estat evident el 21 de desembre del 2012, tots han fracassat.

Resta aleshores al govern federal, executiu, legislatiu i judicial, decidir si reincideix en la política contra-insurgent que només ha aconseguit una feble simulació feixugament sustentada en el maneig mediàtic, o reconeix i compleix els seus compromisos elevat a rang constitucional els drets i la cultura indígenes, tal i com ho estableixen els anomenats “acords de San Andrés”, signats pel govern federal el 1996, encapçalat llavors pel mateix partit ara a l'executiu.

Resta al govern estatal decidir si continua l'estratègia deshonest i roí del seu antecessor, que a més de corrupte i mentider, va fer servir diners del poble de Chiapas en l'enriquiment propi i dels seus còmplices, i es va dedicar a la compra descarada de veus i plomes als mitjans, mentre sumia el poble de Chiapas en la misèria, alhora que feia servir policies i paramilitars per mirar de frenar l'avenç organitzatiu dels pobles zapatistes; o, en canvi, amb veritat i justícia, accepta i respecta la nostra existència i es fa a la idea de que floreix una nova forma de vida social en territori zapatista, Chiapas, Mèxic. Floriment que atrau l'atenció de persones honestes a tot arreu del planeta.

Resta als governs municipals decidir si es continuen empassant les rodes de molí amb les quals les organitzacions antizapatistes o suposadament “zapatistes” els extoqueixen per tal d'agredir les nostres comunitats; o millor fan servir aquests diners per a millorar les condicions de vida dels seus governats.

Resta al poble de Mèxic que s'organitza en formes de lluita electoral i resisteix, decidir si continua veient en nosaltres els enemics o rivals en qui descarregar llur frustració pels fraus i agressions que, al final, tots patim, i si en la seva lluita pel poder continuen aliant-se amb els nostres perseguïdors; o reconeixen finalment en nosaltres una altra manera de fer política.

Sisè.- En els propers dies l'EZLN, a través de les seves comissions sisena i internacional, donarà a conèixer un seguit d'iniciatives, de caire civil i pacífic, per tal de seguir caminant al costat dels altres pobles originaris de Mèxic i d'arreu del continent, i al costat de qui, a Mèxic i al món sencer, resisteixen i lluiten a baix i a l'esquerra.

Germans i germanes:
Companys i companyes:

Abans vam tenir la sort d'una atenció honesta i noble de diferents mitjans de comunicació. Ho vàrem agrair aleshores. però això va ser completament esborrat amb la seva actitud posterior.

Els qui van apostar a que només existíem mediàticament i que, amb el setge de mentides i silenci, desapareixeríem, s'equivocaren.

Quan no hi havia càmeres, micròfons, plomes, oïdes i mirades, existíem.

Quan ens calumniaren, existíem.

Quan ens silenciaren, existíem.

I aquí estem, existint.

El nostre caminar, com ha quedat palès, no depèn de l'impacte mediàtic, sinó de la comprensió del món i de les seves parts, de la saviesa indígena que regeix les nostres passes, de la decisió irrenunciable que dóna la dignitat d'abaix i a l'esquerra.

A partir d'ara, la nostra paraula començarà a ser selectiva en el seu destinatari i, fora de comptades ocasions, només podrà ser compresa pels qui, amb nosaltres, han caminat i caminen, sense rendir-se a les modes mediàtiques i conjunturals.

Aquí, amb molts errors i dificultats, és ja una realitat una altra manera de fer política.

Pocs, ben pocs, tindran el privilegi de conèixer-la i aprendre'n directament.

Fa 19 anys us vam sorprendre prenent amb foc i sang les vostres ciutats. Ara ho hem fet de nou, sense armes, sense mort, sense destrucció.

Ens diferenciem així de qui, durant els seus governs, van repartir i reparteixen la mort entre els seus governats.

Som els mateixos de fa 500 anys, de fa 44 anys, de fa 30 anys, de fa 20 anys, de fa amb prou feines uns dies.

Som els zapatistes, els més petits, els qui viuen, lluiten i moren a l'últim racó de la pàtria, els qui no claudiquen, els qui no es venen, els qui no es rendeixen.

Germans i germanes:
Companyes i companys:

Som les zapatistes, rebeu la nostra abraçada.

Democràcia!

Llibertat!

Justícia!

Des de les muntanyes del sud-est mexicà.
Pel Comitè Clandestí Revolucionari Indígena – Comandància General del Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional.

Subcomandant Insurgente Marcos.
Mèxic. desembre del 2012 – gener del 2013.